

بررسی عوامل مؤثر تطبیقی سازمان های یادگیرنده در چابک سازی سازمانهای دولتی (مطالعه موردی: بنیاد شهید و امور ایثارگران استان کرمان)

سنجر سلاجقه^{۱*}، مصطفی ملک قاسمی^۲، مصطفی ملازهی^۳

۱ استادیار و عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

Salajeghe_187@yahoo.com

۲ دانشجوی دکترای مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

ave1900bon@gmail.com

۳ دانشجوی دکترای مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

molazehi.mostafa@gmail.com

چکیده

مفهوم چابکی بوسیله محققین بنیاد یاکوکا (۱۹۹۱) معرفی شده است، رویکردها و راه حل های گذشته دیگر قابلیت و توانایی خود برای رویارویی با چالشهای سازمانی و محیط بیرونی را از دست داده اند. از این رو، یکی از راه های پاسخگویی به این عوامل تغییر و تحول سازمانی، چابکی است. در واقع، چابکی، به عنوان پارادایم جدیدی برای مهندسی سازمان ها و بنگاه های رقابتی است. و از سوی دیگر اهمیت بحث یادگیری سازمانی بعنوان یکی از راهبرد های توسعه سازمان ها مورد توجه قرار گرفته است از این رو محقق بر آن شود که در این پژوهش نقش مولفه های سازمان های یادگیرنده را بر چابکی سازمانی مورد بررسی قرار دهد. در این پژوهش جامعه آماری مورد بررسی کلیه کارکنان بنیاد ایثارگران استان کرمان می باشند و برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های چابکی سازمانی و سازمان یادگیرنده که پایایی آن از طریق ضریب آلفای کرونباخ تایید شده، استفاده شده است. نتایج بدست آمده از این پژوهش بیانگر وجود یک ارتباط معنی دار میان تمامی مولفه های سازمان های یادگیرنده و چابکی سازمانی می باشد.

واژه های کلیدی: توسعه یافته گی، اثربخشی سازمانی، بنیاد ایثارگران